

Rapport

Datum: 28 juni 2007

Rapportnummer: 2007/139

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Hollands Midden hem tijdens zijn aanhouding op 17 januari 2005 onheus heeft bejegend door tegen hem te zeggen:

"Je moet je bek houden, vieze Turk".

Verder klaagt verzoeker erover dat dezelfde politieambtenaar hem direct na de aanhouding in de politieauto met een vuist in het gezicht heeft gestompt, en later op het politiebureau met een vuist in zijn maag heeft gestompt, terwijl hij, verzoeker, was geboeid.

Ten slotte klaagt verzoeker erover dat de beheerder van het regionale politiekorps Hollands Midden zijn klacht van 14 april 2005 niet in behandeling heeft willen nemen.

Beoordeling

Algemeen

1. Op maandag 17 januari 2005, omstreeks 02.40 uur, kregen twee politieambtenaren de melding dat er in Gouda vanaf de Nieuwe Haven een personenauto was weggereden, waarvan de inzittenden betrokken zouden zijn geweest bij een openlijke geweldpleging. In het voertuig zouden vier Marokkaanse jongeren zitten. Naar aanleiding van deze melding gingen de politieambtenaren op zoek naar de personenauto.
2. Op de kruising Hamstergat en de Burgemeester Jamessingel werden de inzittenden van de personenauto staande gehouden. Korte tijd na de staande houding was politieambtenaar B. ter plaatse. B. was die avond in dienst als surveillancehondengeleider. Volgens B. gedroegen de vier verdachten zich recalcitrant en haalde hij daarom uit voorzorg zijn diensthond uit de auto.
3. Politieambtenaren M. en H. hebben vervolgens de inzittenden medegedeeld dat zij waren aangehouden. Hierop hoorden zij verzoeker schelden. Verzoeker schold met name richting B. B. deelde aan verzoeker mee dat hij tevens was aangehouden voor belediging. Vervolgens deed M. verzoeker de transportboeien om en werd verzoeker in een politieauto geplaatst en naar het politiebureau overgebracht.
4. Op het politiebureau werd verzoeker geboeid in een ophoudkamer geplaatst. Op een gegeven moment is M. de ophoudkamer ingegaan en heeft hij verzoeker een stomp in zijn maag gegeven.
5. Op 14 april 2005 diende verzoeker een klacht in bij de korpsbeheerder over de wijze waarop politieambtenaren hem hadden bejegend tijdens zijn aanhouding. De

korpsbeheerder verklaarde verzoekers klacht niet-ontvankelijk.

6. Verzoeker was het niet eens met de wijze waarop de korpsbeheerder zijn klacht had afgedaan en richtte zich bij brief van 17 november 2005 tot de Nationale ombudsman. De Nationale ombudsman opende op 26 januari 2006 een onderzoek naar de navolgende klachten.

7. Bij vonnis van de politierechter van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage is verzoeker op 21 maart 2005 veroordeeld wegens belediging van ambtenaar M. in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening en beschadiging van de deur van een ophoudkamer. Bij arrest van 9 februari 2006 heeft het Gerechtshof 's-Gravenhage verzoeker in hoger beroep ook veroordeeld wegens belediging van ambtenaar M. in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening en beschadiging van de deur van een ophoudkamer.

I. Ten aanzien van de onheuse bejegening door een politieambtenaar en het stompen in het gezicht

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er ten eerste over dat politieambtenaar M. hem onheus heeft bejegend door te zeggen: "Je moet je bek houden, vieze Turk." Verder klaagt verzoeker erover dat M. hem vervolgens zonder enige aanleiding een stomp in zijn gezicht heeft gegeven. Volgens verzoeker is daardoor een stuk van zijn tand afgebroken en heeft hij een dikke en pijnlijke wang opgelopen.

2. De korpsbeheerder liet in zijn reactie van 26 juli 2006 aan de Nationale ombudsman weten dat hij de klacht met betrekking tot de stomp niet gegrond achtte. De korpsbeheerder liet bovendien weten dat het ging om een klap en niet om een stomp. Volgens de korpsbeheerder was het gebruikte geweld rechtmatig en proportioneel. De korpsbeheerder schreef dat het verzoeker was die zich fysiek en verbaal agressief opstelde. Verzoeker gaf volgens de korpsbeheerder geen gehoor aan de opdracht van M. om rustig te doen. Het geven van een klap in het gezicht van verzoeker was de enige manier om verzoeker tot bedaren te brengen, aldus de korpsbeheerder.

3. In zijn reactie van 22 januari 2007 liet de korpsbeheerder weten dat het goed mogelijk was dat M. had gezegd dat verzoeker "zijn bek moest houden", maar dat M. ten stelligste ontkent discriminerende opmerkingen te hebben gemaakt. Verder liet de korpsbeheerder weten dat het een professionele politieman niet past om tegen iemand te zeggen dat hij "zijn bek moet houden." Volgens de korpsbeheerder zal M. hierop worden aangesproken door zijn leidinggevende.

4. Verzoeker liet bij brief van 15 maart 2007 weten dat hij bij zijn standpunt blijft dat M. wel degelijk hem had uitgescholden voor "vieze Turk" en dat hij in zijn gezicht werd gestompt.

5. Uit het proces-verbaal van aanhouding van 17 januari 2005, dat is opgesteld door politieambtenaren M. en H. blijkt het volgende. Nadat verzoeker in de auto was geplaatst, ging hij op zijn rug op de achterbank liggen en trapte hij hard tegen het rechter achterportier. M. zag en hoorde dit en besloot daarop om terug te gaan naar de auto. M. nam plaats op de stoel van de rijder en zei tegen verzoeker dat hij rustig moest zijn en ophouden met trappen. M. pakte verzoeker vast, waardoor verzoeker weer rechtop kwam te zitten. Verzoeker bleef doorgaan met trappen en schelden. Op een gegeven moment trapte verzoeker met zijn linkerbeen tussen de twee voorste stoelen door, waardoor hij bijna M. raakte. In reactie hierop gaf M. verzoeker een klap op het hoofd met zijn vlakke hand.

6. Op 12 februari 2007 verklaarde M. tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman dat hij een klap had gegeven als directe reactie op verzoekers aanval en om verzoeker te laten merken dat het echt menens was. Verder verklaarde M. dat het geen zin had om tegen verzoeker te praten. Hij wilde niet kalmeren. Nadat M. de klap had gegeven werd verzoeker rustig, aldus M. M. ontkende dat hij verzoeker in het gezicht zou hebben gestompt.

7. Politieambtenaar H. verklaarde op 12 februari 2007 tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman dat zij niet heeft gezien dat haar collega M. verzoeker heeft geslagen, maar dat hij dit later wel tegen haar heeft verteld. Verder verklaarde H. dat zij bij verzoeker geen uitwendig letsel heeft waargenomen.

Beoordeling

Ten aanzien van de onheuse bejegening

8. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen burgers als mens respecteren en hen beleefd behandelen. Dit brengt in ieder geval met zich mee dat politieambtenaren zich dienen te onthouden van grof en discriminerend taalgebruik.

9. Met de korpsbeheerder is de Nationale ombudsman van oordeel dat het niet gepast is om tegen een verdachte te zeggen dat hij zijn bek moet houden. Hoewel verzoeker verbaal en fysiek agressief was en moeilijk tot bedaren was te brengen, vindt de Nationale ombudsman de bewoordingen 'houd je bek' niet gepast. Dergelijk taalgebruik werkt eerder escalerend dan de-escalerend. De Nationale ombudsman kan zich voorstellen dat verzoeker met zijn gedrag en de (door het Hof bewezen verklaarde) beledigingen politieambtenaar M. getergd heeft. Toch past een politieambtenaar ook in een dergelijke situatie een professionele benadering. Door uit zijn professionele rol te vallen heeft politieambtenaar M. gehandeld in strijd met het vereiste van correcte bejegening.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

10. Verzoeker heeft er verder over geklaagd dat politieambtenaar M. hem onheus zou hebben bejegend door verzoeker uit te schelden voor 'vieze Turk'. Dit wordt echter ten stelligste ontkend door M. Nu de verklaringen van verzoeker en M. tegenover elkaar staan en er niet gebleken is van feiten of omstandigheden op grond waarvan aan de ene verklaring meer betekenis zou moeten worden toegekend dan aan de andere, onthoudt de Nationale ombudsman zich op dit punt van een oordeel over de klacht.

Ten aanzien van het stompen in het gezicht

11. Behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen heeft een ieder recht op onaantastbaarheid van zijn lichaam. Dit is neergelegd in artikel 11 Grondwet (zie Achtergrond, onder 1.). Ook in artikel 8 Europees verdrag voor de rechten van de mens is bepaald dat een inbreuk op ieders recht op respect voor zijn privéleven - waaronder mede wordt verstaan zijn lichamelijke integriteit - moet zijn voorzien bij wet (zie Achtergrond, onder 2.). Het gebruik van geweld betekent een inbreuk op het recht op onaantastbaarheid van het menselijk lichaam. Op grond van artikel 8, eerste lid Politiewet (zie Achtergrond, onder 3.) is een politieambtenaar in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening bevoegd geweld te gebruiken, wanneer het daarmee beoogde doel dit, mede gelet op de aan het gebruik van geweld verbonden gevaren, rechtvaardigt (het proportionaliteitsvereiste) en dat doel niet op een andere wijze kan worden bereikt (het subsidiariteitsvereiste).

12. Nu het Gerechtshof verzoeker onder meer heeft veroordeeld wegens belediging van een ambtenaar (M.) in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening, moet ervan uitgegaan worden dat politieambtenaar M. bij verzoekers aanhouding optrad in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening. Het is verder voldoende aannemelijk geworden dat verzoeker zich zowel verbaal als fysiek tegen zijn aanhouding heeft verzet.

13. Met betrekking tot het stompen in het gezicht staan de lezingen van verzoeker en M. lijnrecht tegenover elkaar. M. heeft verklaard dat hij een klap met zijn vlakke hand heeft gegeven, terwijl verzoeker naar voren heeft gebracht dat hij door M. in het gezicht is gestompt, waardoor er een stuk van zijn tand is afgebroken en hij een dikke en pijnlijke wang heeft opgelopen. Uit de stukken is echter niet gebleken dat verzoeker dergelijk letsel heeft opgelopen. Bovendien heeft verzoeker zijn beweringen niet kunnen onderbouwen met bijvoorbeeld een doktersverklaring. Gelet hierop acht de Nationale ombudsman de lezing van de betrokken ambtenaar aannemelijker dan die van verzoeker en gaat er aldus vanuit dat verzoeker op zijn hoofd is geslagen.

14. Over de vraag of de gegeven klap gerechtvaardigd was, overweegt de Nationale ombudsman als volgt. Politieambtenaar M. heeft verklaard dat hij reageerde op de trappende bewegingen van verzoeker. Bovendien wilde M. verzoeker laten weten dat het hem menens was. De Nationale ombudsman onderkent dat met de trappende bewegingen

van verzoeker een lastige situatie was ontstaan. Verzoeker kon, geboeid en zittend op de achterbank van de politieauto, enkel naar voren trappen, tussen de twee voorste stoelen door. De kans dat M. door een trap geraakt zou worden is uiterst klein. Onder deze omstandigheden een klap geven is naar het oordeel van de Nationale ombudsman niet gerechtvaardigd.

15. Verder verklaarde M. dat hij het verzet van verzoeker wilde staken. Hoewel de Nationale ombudsman begrijpt dat M. zo snel mogelijk wilde dat verzoeker zijn verzet zou staken, is de Nationale ombudsman toch van mening dat M. dit doel op een andere wijze had moeten trachten te bereiken dan door een klap te geven aan verzoeker. Verzoeker zat geboeid op de achterbank en kon geen kant op. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman had M. ervoor moeten kiezen om -al dan niet met hulp van zijn collega H.- verzoeker op een andere manier rustig te krijgen, bijvoorbeeld door naast hem plaats te nemen op de achterbank, of verzoeker vast te zetten in de veiligheidsgordel. Zelfs wanneer de situatie zich vervolgens zo zou hebben ontwikkeld dat geweldgebruik geboden was, kan het slaan op het hoofd niet snel worden aangemerkt als een passende vorm van geweldgebruik. M. heeft door het geven van een klap gehandeld in strijd met het recht van onaantastbaarheid van het lichaam.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van de stomp in de maag

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er voorts over dat hij door politieambtenaar M. in zijn maag was gestompt, terwijl hij geboeid in een ophoudkamer verbleef. Volgens verzoeker werd hij door M. in zijn maag gestompt, nadat hij aan M. had gevraagd waarom hij in de politieauto was geslagen en uitgescholden. Vervolgens kwam M. de ophoudkamer binnen en stompte zonder enige aanleiding verzoeker. Nadat M. de ophoudkamer had verlaten, heeft verzoeker tegen de deur van de ophoudkamer getrapt.

2. Uit het proces-verbaal van aanhouding van 17 januari 2005, ondertekend door M. en H., blijkt dat bij aankomst op het politiebureau verzoeker nog steeds agressief was. Omdat inmiddels ook de drie andere inzittenden naar het bureau waren gebracht en in de aankomsthal aanwezig waren, werd besloten om verzoeker met de handboeien om in de ophoudkamer te plaatsen. Nadat de deur gesloten werd, begon verzoeker tegen de deur te schoppen. M. opende de deur en pakte verzoeker vast. M. zei tegen verzoeker dat hij rustig moest doen. Verzoeker reageerde hierop door met zijn linkerbeen een trappende beweging te maken. Hierbij werd het bovenbeen van M. door verzoekers knie geraakt. M. voelde een korte en hevige pijn. Vervolgens gaf M. verzoeker een stomp in zijn maag.

3. In zijn verklaring van 12 februari 2007 verklaarde M. overeenkomstig het proces-verbaal van aanhouding. Verder verklaarde hij dat hij de trap van verzoeker met zijn arm heeft afgeweerd en direct daarna de stomp heeft gegeven. Vervolgens is M. de ophoudkamer uitgegaan. M. gaf de stomp in reactie op de aanval van verzoeker. M. merkte tot slot op dat het geen harde stomp was geweest.

4. De korpsbeheerder achtte de klacht van verzoeker op dit punt niet gegrond. In zijn reactie van 26 juli 2006 liet de korpsbeheerder weten het gebruikte geweld rechtmatig en proportioneel te achten. De korpsbeheerder schrijft dat het verzoeker was die zich fysiek en verbaal agressief opstelde. Verzoeker gaf volgens de korpsbeheerder geen gehoor aan de opdracht van M. om rustig te doen. Het geven van een stomp in de maag van verzoeker was de enige manier om verzoeker tot bedaren te brengen, aldus de korpsbeheerder.

Beoordeling

5. Ook nu zal, net als bij klachtonderdeel I, worden getoetst aan het vereiste dat een ieder recht heeft op onaantastbaarheid van zijn lichaam, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen. De beoordeling van klachtonderdeel II zal aan dit vereiste worden getoetst (zie hiervoor onder I.11).

6. Onder I.12 heeft de Nationale ombudsman reeds overwogen dat politieambtenaar M. verzoeker heeft aangehouden in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening.

7. De Nationale ombudsman is van oordeel dat het gebruik van geweld gerechtvaardigd was. M. werd geconfronteerd met een agressieve verdachte die hem probeerde te trappen. Verzoeker was weliswaar geboeid, maar zag nog wel kans om M. hard met zijn knie te raken. M. wist de trap af te weren, maar werd door de trap wel geraakt, waardoor hij een korte en hevige pijn in zijn been voelde. M. moest in een fractie van een seconde een beslissing nemen en zag geen kans om de deur van de ophoudkamer te sluiten. In een poging om zichzelf te verdedigen, zag M. geen andere uitweg dan het gebruiken van fysiek geweld. Met de korpsbeheerder is de Nationale ombudsman van mening dat het gebruik van geweld proportioneel is geweest, zeker nu M. heeft verklaard dat hij geen harde stomp heeft gegeven.

8. Ten aanzien van de vraag of er voor het gebruikte geweld, in dit geval de stomp in de maag, een alternatief middel voor handen was, overweegt de Nationale ombudsman het volgende. Het is niet onbegrijpelijk dat de trap van verzoeker is afgeweerd en dat M. vervolgens door het geven van een stomp heeft voorkomen dat hij nogmaals door verzoeker werd getrapt. Bovendien had de stomp als effect dat verzoeker zijn agressieve gedrag staakte. De Nationale ombudsman is van mening dat een andere reactie niet voor de hand lag. Gelet op de agressieve houding van verzoeker, ziet de Nationale ombudsman geen andere oplossing dan het geven van een stomp. Weglopen van verzoeker was geen mogelijkheid, omdat dit zou hebben betekend dat verzoeker daardoor de ophoudkamer

kon verlaten. Het geven van een duw in plaats van een stomp acht de Nationale ombudsman ook niet een reële mogelijkheid, nu dit zou kunnen betekenen dat verzoeker met zijn achterhoofd op de grond zou vallen. Verzoeker was immers geboeid en had zijn val niet kunnen breken. De Nationale ombudsman neemt hierbij in aanmerking dat een stomp in de maag normaal gesproken geen ernstig letsel tot gevolg kan hebben. Door het geven van een stomp heeft M. niet gehandeld in strijd met het recht op onaantastbaarheid van het menselijk lichaam.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

III. Ten aanzien van het niet in behandeling nemen van verzoekers klacht

Bevindingen

1. Op 14 april 2005 diende verzoeker een klacht in bij de beheerder van het regionale politiekorps Hollands-Midden over de wijze waarop hij is bejegend tijdens zijn aanhouding op 17 januari 2005. In zijn brief van 17 november 2005 aan de Nationale ombudsman klaagt verzoeker erover dat de korpschef zijn klacht niet-ontvankelijk heeft verklaard.

2. Door de korpsbeheerder werd de klacht op dit punt niet weersproken.

3. Bij brief van 21 april 2005 verklaarde de korpschef van het regionale politiekorps Hollands-Midden de klacht niet ontvankelijk. Volgens de korpschef was verzoeker niet ontvankelijk omdat verzoeker door de politierechter was veroordeeld. De korpschef verwees hierbij naar artikel 7 van de Klachtenregeling Politie Hollands-Midden (zie Achtergrond, onder 5.) en artikel 9:8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb, zie Achtergrond, onder 4.).

Beoordeling

4. Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten.

5. In artikel 7 van de Klachtenregeling Politie Hollands-Midden wordt bepaald dat indien een klacht in verband met het bepaalde in het eerste of het tweede lid van artikel 9:8 van de Algemene wet bestuursrecht niet voor behandeling in aanmerking komt, de korpsbeheerder de klager daarover uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van het klaagschrift schriftelijk en gemotiveerd mededeling doet. Artikel 9:8 van de Awb (voor zover van belang) houdt in dat een bestuursorgaan niet verplicht is de klacht te behandelen zolang ter zake daarvan een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is, dan wel indien de gedraging deel uitmaakt van de opsporing of vervolging van een strafbaar feit en ter zake van dat feit een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is.

6. Vaststaat dat de gedraging waarover verzoeker bij brief van 14 april 2005 heeft geklaagd, deel uitmaakte van de vervolging van een strafbaar feit en dat terzake van dat feit op 21 april 2005 nog een vervolging gaande was. Immers verzoeker was op 21 maart 2005 door de politierechter veroordeeld en het hoger beroep tegen dat vonnis liep op 21 april 2005 nog. Dit brengt mee dat de korpschef verzoekers klacht niet in behandeling

hoefde te nemen. De korpschef heeft hiermee niet gehandeld in strijd met het vereiste van fair play.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Hollands Midden te Leiderdorp, is:

gegrond ten aanzien van:

- de onheuse bejegening wegens strijd met het vereiste van correcte bejegening ;
- de klap in het gezicht van verzoeker wegens strijd met het recht op onaantastbaarheid
- van het lichaam;

en niet gegrond ten aanzien van:

- de stomp in de maag van verzoeker;
- het niet in behandeling nemen van verzoekers klacht wegens het vereiste van fair play.

De Nationale ombudsman onthoudt zich van een oordeel ten aanzien van het uitschelden van verzoeker voor 'vieze Turk'.

Onderzoek

Op 17 november 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. te W., ingediend door mevrouw T. de Haan te Groningen, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Hollands Midden te Leiderdorp.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Hollands Midden, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel optreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Den Haag over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was.

De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen het regionale politiekorps Hollands Midden en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werden politieambtenaren M. en H. een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van betrokken ambtenaar H. gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

1. Verzoekschrift aan de Nationale ombudsman van 17 november 2005, met bijlagen.
2. Openingsbrieven van de Nationale ombudsman van 26 januari 2006.
3. Arrest van het Gerechtshof 's-Gravenhage van 9 februari 2006.
4. Standpunt van de korpsbeheerder van 26 juli 2006, met bijlagen, waaronder afschriften van op deze zaak betrekking hebbende rapportages, mutatierapporten en processen-verbaal.
5. Schriftelijke reactie van betrokken ambtenaar B. van 16 januari 2007.
6. Nadere reactie van de korpsbeheerder van 22 januari 2007.
7. Verklaringen van betrokken ambtenaren M. en H., die zij hebben afgelegd op 12 februari 2007 tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman.
8. Nadere reactie van verzoeker van 16 maart 2007.
9. Nadere reactie van verzoeker van 12 april 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Grondwet

Artikel 11

"Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op onaantastbaarheid van zijn lichaam."

2. Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens

Artikel 8

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

3. Politiewet 1993

..l./;?": n b b n m

Artikel 8, eerste lid

"1. De ambtenaar van politie die is aangesteld voor de uitvoering van de politietaak is bevoegd in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening geweld te gebruiken, wanneer het daarmee beoogde doel dit, mede gelet op de aan het gebruik van geweld verbonden gevaren, rechtvaardigt en dat doel niet op een andere wijze kan worden bereikt. Aan het gebruik van geweld gaat zo mogelijk een waarschuwing vooraf."

4. Algemene wet bestuursrecht

4.1 Artikel 9:4

"1. Indien een schriftelijke klacht betrekking heeft op een gedraging jegens de klager en voldoet aan de vereisten van het tweede lid, zijn de artikelen 9:5 tot en met 9:12 van toepassing.

2. Het klaagschrift wordt ondertekend en bevat ten minste:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de dagtekening;
- c. een omschrijving van de gedraging waartegen de klacht is gericht.

3. Artikel 6:5, derde lid, is van overeenkomstige toepassing."

4.2 Artikel 9:8, eerste lid

"1. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging:

- a. waarover reeds eerder een klacht is ingediend die met inachtneming van de artikelen 9:4 en volgende is behandeld;
- b. die langer dan een jaar voor indiening van de klacht heeft plaatsgevonden;
- c. waartegen door de klager bezwaar gemaakt had kunnen worden,
- d. waartegen door de klager beroep kan worden ingesteld, tenzij die gedraging bestaat uit het niet tijdig nemen van een besluit, of beroep kon worden ingesteld;
- e. die door het instellen van een procedure aan het oordeel van een andere rechterlijke instantie dan een administratieve rechter onderworpen is, dan wel onderworpen is geweest of,
- f. zolang terzake daarvan een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is, dan wel indien de gedraging

deel uitmaakt van de opsporing of vervolging van een strafbaar feit en terzake van dat feit een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is."

5. Klachtenregeling Politie Hollands Midden

Artikel 7

" Indien een klacht in verband met het bepaalde in het eerste of het tweede lid van artikel 9:8 van de Algemene wet bestuursrecht niet voor behandeling in aanmerking komt, doet de korpsbeheerder de klager daarover uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van het klaagschrift schriftelijk en gemotiveerd mededeling. De klager wordt daarbij gewezen op de mogelijkheid om vervolgens een klacht in te dienen bij de Nationale ombudsman."